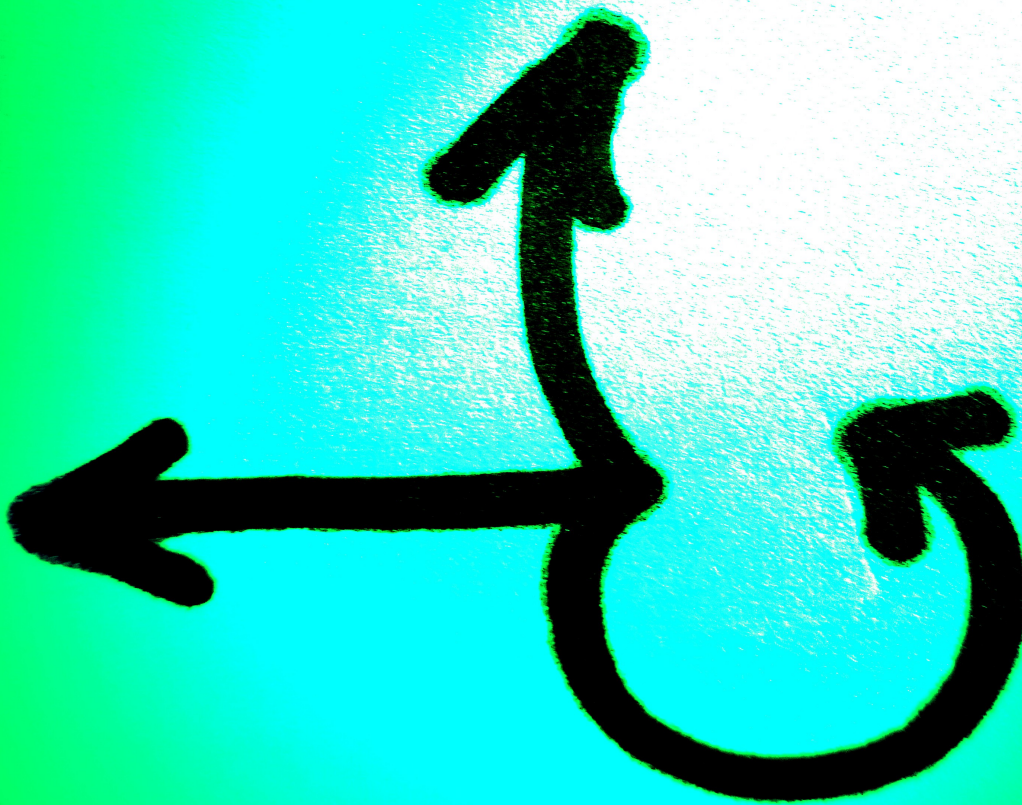

de drie dimensies
van een compleet leven

Jaarthema *GoedeHerderkerk* Emmen

2018-2019

Relatie = geschenk?!

Samenvatting van de preek 'De drie dimensies van een compleet leven'

Tekst: Matteus 22:36-40

Houd je van jezelf?

Rare vraag? Gaat het er vooral niet om om je *naaste* lief te hebben en *God* bovenal? Toch – als Jezus zegt: *Heb God lief boven alles en je naaste als jezelf...* dan zegt Hij met zoveel woorden dat je ook jezelf lief moet hebben. Dat is zelfs basis van de vergelijking: Zo lief als jij jezelf hebt, zo lief moet je ook je naaste liefhebben.

Het is een basaal gegeven: „Als je niet weet wat jezelf waard bent, kun je anderen ook niet op waarde schatten.” (onlangs in het ND) „Voordat je een ander op een goede manier lief kunt hebben, moet je jezelf op een gezonde manier lief hebben.” (Martin Luther King)

En dat is een probleem, want veel mensen hebben zichzelf *niet* op zo'n goede, gezonde manier lief...

Wat betekent het liefhebben van jezelf? Dat je jezelf kunt accepteren zoals je bent.

Dat lukt veel mensen niet. Die doen erg hun best om niet zichzelf maar een ander te zijn: ze willen graag zijn zoals die... 'Was ik maar...'

Dat is niet ok. God heeft ieder van ons iets van betekenis gegeven. En elke dag mogen we bidden en God vragen ons te helpen om onszelf te accepteren. Niet onze fouten, maar wel onszelf als mens.

Het is me opgevallen dat er in deze streek van het land nogal wat mensen minderwaardigheidsgevoelens hebben. Je kent dat wel: 'doe maar gewoon dan doe je al gek genoeg', niet teveel poeha. Liever even wachten en de kat uit de boom kijken, dan jezelf naar voren werken. Liever wat met de handen doen, dan allemaal moeilijke en ingewikkelde dingen waar je over na moet denken.

Van vroeger uit is hier veel armoede, waren er vooral eenvoudige arbeiders, was het hard werken voor weinig geld, en werd inspraak en medezeggenschap niet gewaardeerd. Je hebt gouden handjes, bent ontzettend handig en praktisch, maar helaas, je leeft in een maatschappij waarin vooral belangrijk is dat je diploma's hebt, telt een 'hoge' opleiding...

En zelfs in de kerk kun je het gevoel krijgen dat jij minder bent.

Omdat jij niet van huis uit gereformeerd bent, en veel minder Bijbelkennis hebt.

Of omdat jullie kinderen niet op *De Rank* zitten, maar naar een andere school gaan.

Of omdat jij al die Opwekkingsliederen en een muziekgroep maar niks vindt.

Of omdat jij tegen de vrouw in het ambt bent en het gevoel krijgt haast achterlijk te zijn.

Ik hoor dat mensen zulke gevoelens krijgen, en dat vind ik erg.

Laten we elkaar de maat niet nemen, maar elkaar in eigenheid aanvaarden.

Accepteer dat jij niet die ander bent, en die ander niet jou.

Aanvaard dat jij niet kunt wat die ander wel kan.

Dat is niet altijd makkelijk, maar het moet wel, want jij bent jezelf, niet een ander.

En wees er blij om dat jij jezelf bent en niet een ander. Want dat is juist zo belangrijk, dat we allemaal onszelf en dus verschillend zijn. (1 Korintiërs 12)

Het is belangrijk dat je, met wie je bent en wat je kunt, ontdekt wat je roeping is, wat God met je leven wil. En zodra je ontdekt wat je taak in het leven is, dat je je inzet om dat goed te doen, zó goed dat niemand anders het beter zou kunnen doen.

Ontdek het belang, de waarde van jouw zijn, van jouw bezigheden, van jouw werk. Als het jouw taak is om (ik noem maar wat – vul je eigen taak maar in) *monteur* te zijn, kruip onder die auto en doe je werk zoals Rembrandt zijn schilderijen schilderde; kruip onder die auto zoals Bach en Arwin van Buren hun muziek componeerden; kruip onder die auto zoals Johan Crujff voetbalde; kruip onder die auto en doe je werk zo goed dat het iedereen zal opvallen en zeggen: 'Hier werkt een groot monteur, die zijn werk bijzonder goed doet!'

Daarom: weg met die minderwaardigheidsgevoelens!

Houd van jezelf en zeg uit het diepst van je ziel: ik ben wie ik ben en dat is goed. Ik ben 'n mooi mens, ik ben nuttig, ik ben nodig.

Dat is de eerste, basale dimensie van een compleet leven: heb jezelf lief.

Alleen, laat het daar niet bij blijven. Veel mensen doen dat wel. Die leven alsof er niemand anders in de wereld is dan zichzelf. Die gebruiken anderen om er zelf beter van te worden.

Er is een tweede dimensie: heb je naaste lief.

Denk aan het verhaal dat Jezus eens vertelt, de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan, waarmee Hij antwoord geeft op de vraag '*wie is mijn naaste?*'

Jezus vertelt over een mens die slachtoffer wordt van rovers. Twee mensen van de kerk passeren hem daarna zonder naar hem om te zien. En dat is onthutsend en confronterend, omdat de derde die passeert, iemand van een ander geloof en met

een andere huidskleur, wel stopt om te helpen.

Waarom hielpen die mensen van de kerk het slachtoffer niet? Misschien waren ze gewoon bang – dat kan je begrijpen! Grote kans dat je op dat moment hetzelfde zou doen. Want dat gebied is onherbergzaam. En daarom: gauw doorlopen, stel je voor dat die rovers nog in de buurt zijn, dat ze jou ook pakken... kan je dat risico lopen? Als je stopt om deze beroofde mens te helpen – wat zal er dan met jou gebeuren?

En toch laat Jezus je ontdekken dat dat niet goed is. Hij draait de vraag om. Niet: wat zal er *met mij* gebeuren als ik deze mens help? Maar: wat zal er *met die andere mens* gebeuren als ik niet stop om hem te helpen?

Daarmee plaatst God ons in de mensheid. Zodat we al ons afvragen: **Wat kan ik betekenen voor een ander? Wat gebeurt er als ik niet doe wat ik wel kan doen? Wat zal er met mijn gemeente gebeuren als ik niet betrokken ben? Wat zal er met die zieke gebeuren als ik niet bewogen ben? Of met mensen in de gevangenis als ik ze niet op zoek? Of met asielzoekers die hier toevallig in het AZC zitten en dreigen uitgezet te worden?**

En weet je, er komt een dag waarop niet de vraag is: 'Hoeveel geld heb jij verdiend?' of 'hoe populair was jij?' Er komt een dag waarop niet gevraagd wordt: 'Naar welke school ben jij geweest?' of 'hoe mooi is jouw huis?' of 'hoe groot is jouw auto?' Nee, op die dag zal de vraag zijn: **Wat heb jij voor anderen gedaan?**

Nu kan ik iemand horen zeggen: 'Heer, ik heb veel dingen gedaan: ik heb mijn werk goed

gedaan, ik ging naar school en studeerde hard, ik heb veel geld verdiend, ik ging op zondag braaf naar de kerk...

Maar dan is het net of ik onze Heer Jezus hoor zeggen: 'Maar ik had honger en jij hebt mij geen eten gegeven. Ik was ziek, maar jij hebt mij niet opgezocht. Ik was hulpbehoevend en jij hebt mij niet geholpen. Ik zat in de gevangenis, maar jij kwam niet op bezoek. Dus ga heen van mij. *Want wat je voor de minsten niet doet, heb je voor mij niet gedaan...*' (Matteus 25:31v)

En dan is er nog een derde dimensie: we moeten ons uitstrekken naar God, de levende Heer, die eeuwig is. Juist deze dimensie wordt, zeker hier in het rijke, welvarende Westen, massaal verwaarloosd. Er zijn er die dat *bewust* doen, overtuigde atheïsten, mensen die het bestaan van God ontkennen en leven in plat vlak. Maar er zijn er ook die het *onbewust* doen, mensen die gewoon leven alsof God niet bestaat. Er zijn zelfs mensen die met hun lippen beweren dat God er is, maar Hem met hun handen ontkennen.

Er zijn mensen zo bezig met een sportief lijf, en een groot huis en een vette bankrekening, dat ze onbewust God vergeten. Er zijn mensen die zo geïmponeerd worden door alle lampen op aarde, dat ze onbewust vergeten hun ogen op te heffen naar het kosmisch licht...

Maar, we hebben God echt nodig. Niemand kan zonder God.

Laat je niet in de luren leggen. God is er en Hij is erbij, zoals ook zijn naam JHWH zegt.

En waar God *niet* is - ik weet zeker dat jij daar ook niet wilt wezen, want dat is de hel...

Laat niemand je aanpraten dat we God niet nodig hebben. *In Hem en door Hem en tot Hem zijn wij geschapen.* Alles wat wij zijn, zijn wij door Hem! Hij is de koepel om je leven.

Hij is bij je. Naast je. Boven je. Onder je. Om je. Ja, zelfs in je.

Van de HERE is de aarde en alles wat leeft.

En dat maakt dat ik in geloof verder kan. Ik weet niet wat de toekomst brengt, maar ik weet wel wie die toekomst in zijn handen heeft. En als Hij je leidt en de hand vasthoudt die jij vol vertrouwen in zijn handen legt, dan zul je je plek vinden, op je bestemming komen. Want die almachtige en eeuwige God heeft jou lief, heeft jouw leven lief.

En daarmee is de cirkel van het complete leven rond. Want omdat God van jou houdt, kun je, mag je, ja *moet* je, ook van jezelf houden.

Om over na te denken en door te praten

- de vragen genoemd en dikgedrukt/onderlijnd in de samenvatting
- voel je je een echt en onvoorwaardelijk geliefd kind van God? Hoe kan het dat je dat wel/niet ervaart, en wat is het gevolg daarvan voor jouw relatie met God?
- de derde/hoogste dimensie: heb je God lief boven alles? Hoe laat je dat zien/merken/voelen/horen?
- over het 'samen' van de gemeente – hoe neem je daar je plek in? Is dat voor jou een veilige plek? Bied je zelf een veilige plek aan de ander, om zichzelf te zijn?
- hoe kun je voor jezelf die drie dimensies sterker maken?